

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 5To/147/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010449  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217010449.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného: V. M., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31.5.2019 č.k. 2T/114/2017-344, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.3.2020 takto

### rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.  
II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný V. M., nar. XX.XX.XXXX v U., bez prihlásenia H. č. XX, U., t. č. dlhodobo v Holandsku, podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, sp. zn. 1Pv 143/15/2201-55 zo dňa 03.10.2017, pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 14.11.2014 v obci Nárada, okres Dunajská Streda ako splnomocnenec spoločnosti Corrona, s. r. o., so sídlom Tallerova 4, Bratislava uzatvoril s poškodeným H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. N. č. XXX, zmluvu o dielo č. 872014, predmetom ktorej bolo dodanie plastových okien v celkovej hodnote 5.930,59 eur, a to napriek tomu, že už v čase, keď zmluvu uzatváral nemal úmysel plastové okná vyrobiť ani dodať, pričom dňa 01.12.2014 bola poškodeným uhradená formou bankového prevodu zálohová platba vo výške 2.372,27 eur na účet spoločnosti Corrona, s. r. o., okná v dojednanom termíne obvineným dodané neboli, k vráteniu zálohy nedošlo, pričom obvinený ju použil pre vlastnú potrebu, čím H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. N. bola spôsobená škoda vo výške 2.372,27 eur, pretože nebolo dokázané, že stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.  
Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného H. U., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom O. A. N. č. XXX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 31.5.2019 č.k. 2T/114/2017-344 rozhodol tak, že obžalovaný V. M. sa podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, sp. zn. 1Pv 143/15/2201-55 zo dňa 03.10.2017, pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 14.11.2014 v obci Nárada, okres Dunajská Streda ako splnomocnenec spoločnosti Corrona, s. r. o., so sídlom Tallerova 4, Bratislava uzatvoril s poškodeným H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. N. č. XXX, zmluvu o dielo č. 872014, predmetom ktorej bolo dodanie plastových okien v celkovej hodnote 5.930,59 eur, a to napriek tomu, že už v čase, keď zmluvu uzatváral, nemal úmysel plastové okná vyrobiť ani dodať, pričom dňa 01.12.2014 bola poškodeným uhradená formou bankového prevodu zálohová platba vo výške 2.372,27 eur na účet spoločnosti Corrona, s. r. o., okná v dojednanom termíne obvineným dodané neboli, k vráteniu zálohy nedošlo, pričom obvinený ju použil pre vlastnú potrebu, čím H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. N. bola spôsobená škoda vo výške 2.372,27 eur, pretože nebolo dokázané,

že skutok spáchal obžalovaný. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného H. U., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom O. A. N. č. XXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokuratúr, bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, v neprospech obžalovaného. Odvolanie podal proti výroku o oslobodení obžalovaného spod žaloby, ako aj proti výroku o náhrade škody. Obžalovaný sa práva na podanie odvolania vzdal.

3. Prokurátor podané odvolanie odôvodnil písomne, pričom uviedol (skrátene):

Rozhodnutie sudu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nepovažujem za zákonné, nakoľko mám za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že konanie obžalovaného svedkyňa G. odôvodňovala tým, že podnikanie vykonávala pod nátlakom. V priebehu konania na súde síce boli zadovážené rozsudky Okresného súd Rimavská Sobota 4T 49/16 a 3T 59/16, ale tieto rozsudky neobsahujú odôvodnenie, a preto nebolo možné z nich zistiť, či tieto trestné činy obžalovaný spáchal v súvislosti s nátlakom v oblasti spoločného podnikania so svedkyňou G.. Takáto skutočnosť síce nevyplýva zo skutkov, tak ako to súd uviedol, avšak môže to vyplývať z okolností prípadu, a preto mal súd podľa môjho názoru nahliadnuť do vyšetrovacích spisov v týchto veciach a vyhodnotiť okolnosti spáchania skutkov. Taktiež uvádzam na to, že súd vo svojom rozhodnutí poukázal síce na rozhodnutie 9T 31/2013, ktoré však nebolo zabezpečené v priebehu súdneho konania, a preto podľa môjho názoru nebolo možné dôsledne vyhodnotiť tento listinný dôkaz. Z odpisu registra trestov obvineného navyše vyplýva, že pod sp. zn. 4T 25/14 bol obžalovaný taktiež odsúdený za prečiny sprenevery a podvodu, pričom toto rozhodnutie taktiež nebolo zadovážené, ani nijakým spôsobom vyhodnotenú. Navyše nebolo zisťované, či svedkyňa G. nebola páchatelkou trestných činov súvisiacich s ich spoločným podnikaním. Pokiaľ sa týka otázky dispozičného práva k účtu, ktorý bol používaný na podnikanie, bolo síce preukázané, že svedkyňa G. mala ako jediná dispozičné právo k účtu, avšak v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný mal prístup k účtu cez bankomatovú kartu ako aj prostredníctvom internet bankingu, a robil prevody na účet svojho maloletého syna S., pričom jedine on bol oprávnený týmto účtom disponovať. Táto okolnosť v súdnom konaní nebola dostatočne objasnená. Pokiaľ sa týka výroku sudu o náhrade škody, tento výrok považujem za nadbytočný, nakoľko poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v civilnom konaní, a bolo jeho návrhu vyhovené a nárok na náhradu škody mu bol v plnom rozsahu priznaný. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby zrušil a v zmysle § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec sudu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

4. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, prostredníctvom svojej obhajkyne a vo vyjadrení uviedol:

V plnom rozsahu sa stotožňujem s rozhodnutím okresného súdu. Súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či už jednotlivo alebo v ich súhrne a na základe toho aj správne rozhodol. Pokiaľ okresná prokurátorka poukazuje na tvrdenia svedkyne G., že podnikanie vykonávala pod nátlakom a v súvislosti s tým na rozsudky Okresného súdu Rimavská Sobota, z týchto konaní nevyplýva, žeby sa malo jednať o moje konanie v súvislosti so žalovaným skutkom. K týmto okolnostiam som poskytol súdu facebookovú komunikáciu medzi mnou a sv. G.. z ktorej je možné vyvodiť jednoznačný záver, že sv. G. pod žiadnym nátlakom nikdy nič nekonala. Výpovede sv. G. v tomto konaní boli čisto účelové. Jej výpoveď nepodporil mojím tvrdením dokonca ani poškodený. Považujem za dôležitú okolnosť pri vyhodnotení dokazovania vykonaného súdom, ktorú uvádzal poškodený, že nikdy so mnou do kontaktu neprišiel a vôbec ma nepoznal, a to dokonca ani pri opoznaní na polícii. Všetky podstatné okolnosti týkajúce sa zhodnotenia dokazovania boli uvedené mojou obhajkyňou v jej záverečnej reči, ktoré teda nebudem opakovať. Považujem dôvody uvedené v odôvodnení odvolania prokurátorky za nedôvodné, na základe ktorých nie je dôvod na zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu na nové konanie a rozhodnutie. Na základe uvedeného, ako aj po zvážení všetkých dôležitých skutočností navrhujem, aby krajský súd odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry ako nedôvodné v plnom rozsahu zamietol, nakoľko považujem rozhodnutie Okresného súdu v Dunajskej Strede za zákonné.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné. Zistil však dôvod na zrušenie napadnutého výroku o oslobodení obžalovaného pre inú vadu, ktorú prokurátor nenamietol. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku postupoval z úradnej povinnosti, pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku).

8. Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby na tom, že na základe vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že žalovaný skutok opísaný v skutkovej vete spáchal jednoznačne obžalovaný. Prvostupňový súd ďalej v odôvodnení svojho rozsudku uviedol: Nebolo preukázané, že práve podvodným konaním obžalovaného došlo k obohateniu obžalovaného alebo inej osoby. Poukázal na to, že Zmluva o dielo bola uzatvorená medzi poškodeným a spoločnosťou CORRONA, s.r.o., ktorého jedinou konateľkou a spoločníčkou bola M. G.. Zmluvu podpísala konateľka a priniesol ju poškodenému na stavbu domu na podpis technik (nevedno, či obžalovaný alebo iná osoba) už podpísanú konateľkou.

Pokiaľ má byť výpoveď svedka - v tomto prípade výpoveď svedkyne M. G. - jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď svedkyne M. G., ktorú nemožno považovať za dôveryhodnú bez akýchkoľvek pochybností, resp. len na jej základe vysloviť jednoznačný záver o vine obžalovaného. Výpoveď svedkyne, ktorá bola 8 rokov partnerkou obžalovaného, vykazuje trhliny a tvrdenia, ktoré na seba nenadväzujú, nekorešpondujú s inými dôkaznými listinami, resp. so zvyškom skutkového stavu. Svedkyňa opakovane uvádzala, že k výkonu funkcie konateľky - ku komunikácii so zákazníkmi (elektronickej, či telefonickej) bola donútená obžalovaným, že ona nevedela, o čo ide. Uvedené však nemožno považovať za pravdivé. Spoločnosť CORRONA, s.r.o., vznikla 21.11.1997 a rozhodnutím jediného spoločníka dňa 16.01.2014 sa jedinou spoločníčkou a konateľkou stala M. G.. Svedkyňa, ktorej spôsobilosť na právne úkony nikdy nebola obmedzená, sama potvrdila, že pri takomto prepise sa jej podpis úradne overoval, čo samo osebe predpokladá jej prítomnosť pred úradnou osobou a dobrovoľný podpis pred ňou. Najprv uvádzala, že so zákazníkmi volal obžalovaný, potom že komunikovala ona, ale pod nátlakom. Pamätala si aj na meno poškodeného, komunikovala s ním. So zákazníkmi komunikovala pod nátlakom tak, že jej obžalovaný diktoval, čo má povedať, veľakrát si to aj písala. Uvedené však neznamená samo osebe, že nevedela o čo ide, resp. že by išlo o činnosť organizovanú obžalovaným za účelom podvodného získania finančných prostriedkov. Svedkyňa sama vykonávala všetky úkony, ktoré patrili do okruhu činností konateľky, t. j. komunikovala so zákazníkmi, uzatvárala s nimi zmluvy, prijímala platby, prevádzala finančné prostriedky

na účet dodávateľov okien. Svedkyňa ako jediná mala dispozičné právo k bankovému účtu, ako jediná mohla vyberať finančné prostriedky a s účtom disponovať. Ak svedkyňa riadne uhradila platby aj dodávateľom okien, je zrejmé, že spoločnosť CORRONA, s.r.o., riadne fungovala s cieľom dodania okien zákazníkom, nie s cieľom len vylákania finančných prostriedkov a nedodania objednaného tovaru. Túto skutočnosť podporuje aj to, že k podaniu trestného oznámenia z dôvodu nesplnenia záväzku došlo len v prípade jediného poškodeného.

Svedkyňa uvádzala, že k rozchodu malo prísť v roku 2014, kedy ju obžalovaný prenasledoval a ublížil jej na zdraví a na základe toho bol v roku 2016 odsúdený. Uvedené nekorešponduje so znením rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2016 zo dňa 22.09.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania troch skutkov. Žiadny zo skutkov neobsahuje také konanie obžalovaného, ktoré by malo spočívať v nútení svedkyne M. G. k podvodnému konaniu pri výkone podnikateľskej činnosti, resp. v nátlaku na svedkyňu konať podvodne pri akejkoľvek komunikácii so zákazníkmi v súvislosti so spoločnosťou CORRONA, s.r.o., ani žiadnou inou spoločnosťou. Navyše z internetovej komunikácie svedkyne a obžalovaného vyplýva, že táto s ním bola v družnej komunikácii i v marci 2016, t. j. po spáchaní skutku 3/ a veľmi krátko pred spáchaním skutkov 1/ a 2/ rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2016 zo dňa 22.09.2016, k spáchaniu ktorých sa obžalovaný priznal.

Celkom nelogicky vyznieva výpoveď svedkyne G. aj preto, že ona sama - po tom ako bola už spolu s obžalovaným vraj odsúdená za trestnú činnosť, ktorú spáchal obžalovaný (podľa jej slov) - opätovne začala podnikať spolu s obžalovaným tak, že všetku právnu i faktickú zodpovednosť spojenú s vedením obchodnej spoločnosti zobrala na seba a nechala sa pritom obžalovaným ovládať a riadiť úplne vo všetkom týkajúcom sa chodu spoločnosti za účelom obohatenia sa výlučne obžalovaného na úkor zákazníkov. Svedkyňa mala zjavne na mysli odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Veľký Krtíš, sp. zn. 9T/31/2013 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, teda nie svoje vlastné odsúdenie, keďže v konaní vystupovala len ako svedkyňa (záznam č. 6 v odpise z registra trestov).

9. K výroku o náhrade škody prvostupňový súd uviedol, že v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody. Keďže súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, obligatórne v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces, bez ohľadu na to, že voči spoločnosti CORRONA, s.r.o., má už poškodený svoj nárok priznaný.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo dokazovanie v prvostupňovom konaní vykonané v dostatočnom rozsahu. Prvostupňový súd vykonané dôkazy posúdil správnym spôsobom, keď dospel k záveru, že je to neumožňujú vysloviť výrok o vine obžalovaného. Svoje zistenia, ku ktorým dospel však nesprávnym spôsobom premietol do oslobodzujúceho výroku.

11. Odvolací súd súhlasí s názorom, že výpoveď poškodenej nepreukazuje bezpečne, bez rozumných pochybností, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prikladie za vinu. Hodnovernosť výpovede svedkyne G. zhodnotil správnym, logickým spôsobom. Jej výpoveď nemožno považovať za usvedčujúci dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný sa dopustil spáchania žalovaného skutku. Odvolací súd považuje argumentáciu prvostupňového súdu, ktorá je citovaná v odseku 8 rozsudku odvolacieho súdu za správnu a preto si ju v plnom rozsahu osvojuje.

12. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by to bol práve obžalovaný, ktorý uzatvoril s poškodeným H. U. zmluvu o dielo. Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že uvedenú zmluvu uzavrel so spoločnosťou CORRONA, s.r.o. takým spôsobom, že návrh zmluvy, ktorý obsahoval podpis konateľky spoločnosti, svedkyne M. G., mu bol prinesený technikom. Uvedený poškodený neopoznal obžalovaného ako technika, ktorý mu priniesol tento podpísaný návrh zmluvy o dielo.

13. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by obžalovaný mal konať v úmysle plastové okná nevyrobit' a nedodať. Zálohovú platbu uhradil poškodený na bankový účet spoločnosti CORRONA, s.r.o., nie obžalovanému. Nebolo preukázané ani to, že by obžalovaný tieto finančné prostriedky, ktoré zaplatil poškodený ako zálohu na výrobu a montáž okien, použil pre vlastnú potrebu tak, ako mu je to v obžalobe kladené za vinu. V prvostupňovom konaní nebolo predmetom dokazovania to, akým spôsobom boli použité finančné prostriedky, ktoré poskytol poškodený vyššie menovanej obchodnej spoločnosti ako zálohu. V tomto smere prokurátor nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Rovnako prokuratúra nenavrhol vykonať také dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že obžalovaný v skutočnosti disponoval s prostriedkami na účte vyššie uvedenej obchodnej spoločnosti, napr. prostredníctvom bankomatovej karty, ako to uviedla poškodená vo svojej výpovedi.

14. K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora tunajší súd uvádza nasledovné.

15. Hodnovernosť výpovede svedkyne M. G. vyhodnotil odvolací súd vyššie, v odseku 11. Pokiaľ prokurátor namieta, že nátlak obžalovaného na svedkyňu G. síce nevyplýva zo skutkovej vety oboznámených rozsudkov, no môže to vyplývať z okolností prípadu, ide o z jeho strany iba o špekuláciu, ktorá nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Názor prokurátora, že súd mal nahliadnúť do vyšetrovacích spisov a vyhodnotiť okolnosti spáchania skutkov, nepovažuje odvolací súd za správny. Nie je povinnosťou súdu vykonávať dokazovanie takým spôsobom, aby súd sám hľadal spôsoby, ako preukázať hypotézy predkladané prokurátorom. Dôkazné bremeno v trestnom konaní spočíva na prokurátorovi, ktorý je povinný preukázať skutočnosti tvrdené v obžalobe. Na dosiahnutie tohto cieľa môže a má zabezpečovať dôkazy v rámci prípravného konania, ktoré potom predloží súdu na posúdenie ich relevancie. V konaní pred prvostupňovým súdom prokurátor nenavrhol vykonať dokazovanie oboznámením obsahu uvedených trestných spisov. Z obsahu odôvodnenia jeho odvolania vyplýva, že s obsahom týchto spisov sa sám neoboznámil, pretože svoje odvolacie námietky koncipuje v rovine predpokladov, nie zistení („... avšak môže to vyplývať z okolností prípadu ...“). Rovnaká argumentácia platí aj vo vzťahu k obsahu spisov vedených pod sp. zn. 9T/31/2013 a 4T/25/2014. Dokazovať, že obžalovaný sa dopustil spáchania konkrétneho skutku tým, že sa preukáže, že bol za rovnaký druh trestnej činnosti v minulosti už odsúdený, je neprípustné.

16. Rovnakú úvahu o dôkaznom bremene prokurátora, aká je uvedená v predchádzajúcom odseku, možno uplatniť aj vo vzťahu k tvrdeniu poškodenej, že peniaze z účtu spoločnosti vyberala a dala obžalovanému. Ide len o nepreukázané tvrdenie osoby, hodnovernosť výpovede ktorej je spochybnená. Nie je povinnosťou súdu, ale prokurátora objasňovať a preukazovať skutočnosti, ktoré tvoria základ obvinenia obžalovaného.

17. Nakoniec, výrok o náhrade škody, resp. rozhodnutie o odkázaní poškodeného z jeho nárokom na civilné konanie, nie je nadbytočný. Poškodený si nárok na náhradu škody, ktorá mu mala byť trestným činom spôsobená, uplatnil voči obžalovanému ako fyzickej osobe, čo je subjekt odlišný od osoby obchodnej spoločnosti CORRONA, s.r.o., voči ktorej si mohol uplatniť nárok na zaplatenie svojej pohľadávky v civilnom konaní.

18. Odvolanie prokurátora preto vyhodnotil tunajší súd ako nedôvodné v celom rozsahu.

19. Chybou napadnutého rozsudku bolo nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Vykonaným dokazovaním totiž nebolo preukázané, že sa skutok, tak ako bol uvedený v obžalobe, vôbec stal. Nebolo preukázané uzavretie zmluvy o dielo obžalovaným, nebol preukázaný jeho úmysel nevyrobiť okná a nedodať ich (ani úmysel niekoho iného) a rovnako nebolo preukázané, že poskytnutú zálohu použil obžalovaný (alebo ktokoľvek iný) pre vlastnú potrebu. Nebolo vôbec dokázané, na akú potrebu boli peniaze použité. Preto mal prvostupňový súd oslobodiť obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku. Túto chybu bolo možné napraviť v odvolacom konaní, na podklade dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom v dostatočnom rozsahu. Preto pristúpil odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku a sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Nový výrok o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na civilný proces, zostal oproti prvostupňovému rozhodnutiu bezo zmeny, nakoľko bol správny.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.